

GARAZI ZUBELDIA ZUBELDIA

A Maila | Olerkia | 2. saria

Garazi Zubeldia Zubeldia naiz, 17 urteko beasaindarra. Txindoki institutuan bigarren batxilergoa amaitzen ari naiz, eta nire zaletasun guztien artean biolina jotzea da gustukoena. Sormen handiko pertsona ez izan arren, idazteko saiakera ere egiten dut tarteka, eta, honela, "Gizartetik ihes" izenburua jarri diodan olerkia idatzi nuen. Espero dut zuen gustukoa izatea.

GIZARTETIK IHES

1. Eskuak bidean, bideak eskura

“Horrela jantzita joango zara?”,

“Ez al da gehiegizkoa hori janztea?”,

“Hori guztia jan behar duzu?”,

edo “Ez al duzu gehiago jan behar?”

ebakitzen ditugun esaldiak,

ebakitzen gaituztenak,

jakinak,

jakina.

Ondokoa hondoratu,

makurrarazi, epaitu,

hori dugu entretenimendu,
iritzia ematean guztiok gara aditu,
guztiok perfektu.

Iritzia ematea ez da bekatu,
gure ikuspegia ikusaraz dezakegu,
baina, eskubideak eskubide,
nahi dudana egiteko ba al dut eskurik bidean?
Epaituak direnek ere ez al dute,
ardurak ardura,
biderik eskura,
inolako gaitzespenik gabe,
nahi dutena egiteko aski eskubide?

2. Zerotik hasi

Gizarteko soketatik askatu nahi nuke,
askatzerik banu,
eta alde egin,
urrutira,
bizirauteko lagun hurkoa beheratu behar ez den norabait.

Mundu utopiko batera joan nahi nuke,
gizarteko epaietatik ihes,

ingurukoen menpeko izateri utzi
eta bizitza berri bat hasi,
zerotik,
hutsetik,
ni neu aske izan nadin.

3. Pentsamenduen preso

Pentsatzeari uko egin beharko nioke,
ezjakintasuna berreskuratu,
ume baten antzera jokatu,
inozente izan atzera,
pentsatzea bera baita
gure galbidea,
besteren zer esangoa zangoak mugiarazten dizkiguna,
aske izatea galarazten diguna.

Pentsa,
pentsatzeko gaitasuna da,
gizarte honetan preso gauzkana.
Pentsa.